

περισσίαν του πρὸς κατασκευὴν τοῦ μηχανήματος, καὶ ἐξερέθη τῶν ἄλλων αὐτοῦ πόρων, διότι ἀδιακόπως παρέλειπε τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων του, περιήλθεν εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν, κατεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀποτυχίας του, καὶ κατελήθη ὑπὸ τοῦ χειρίστου ὅσον δύνανται νὰ ἐπέλθωσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον, τῆς ἀπελπισίας. Ἐν τῇ ἡρέμῳ ἀπελπισίᾳ του παραδίδετο ἐνίοτε εἰς τὴν ζυθοποσίαν καὶ κατήντησε πρόσωπον κωμικόν, γνωστὸν εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, τὸ ὁποῖον ἡ ἀξέπαινος νεολαία τῶν τριῶν μετὰ σκωπτικῆς χαρᾶς ἐκάλεε διαβαῖνον «γραφιδοκάτοχον, ῥυγχογραφιδοκάτοχον».

Ἐκ τῶν γραφιδοκατόχων ὅμως τοῦ Βουργερ καὶ τῶν γραφιδοτόμων αὐτοῦ μηχανῶν βιομηχανοὶ Ἀγγλοὶ ἠγόρασαν δείγματα τινά, ἀναγνώρισαντες καλῶς τὴν ἀξίαν τῆς ἐφευρέσεως, καὶ μετένεγκον εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωσι τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα ἐν ἐργοστασίοις, πρὸς δὲ τούτοις καὶ μεταλλίνοὺς γραφίδας κατὰ μεγάλα ποσά· ἡ δὲ βιομηχανικὴ αὐτῇ ἐπιχείρησις προώδευε καὶ ταχέως ἤνθησεν. Ἀγγλικοὶ κονδυλοφόροι ἀπεστέλλοντο εἰς Γερμανίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, καὶ τὰ ἀγγλικὰ ἐργοστάσια ἰδίως τὰ ἐν Βιρμινγάμῃ ἐκέρδισαν πολλὰ ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου καὶ ἀφηνόους, τὰ νῦν ὅμως ἀπαραιτήτου καταστάτου ἀντικειμένου τοῦ ἐμπορίου.

Τί δὲ ἀπέγεινεν ὁ Βουργερ; Ἐὰν, ὡς ἀναγνώστα, ὁ συγγραφεὺς σοὶ διηγείτο μυθιστόρημά τι ἤθελεν ἐπὶ τέλους ἀνταμείψει λαμπρῶς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ πληρώσει τὸν ἄσκον καὶ φιλόπονον ἐφευρετὴν τιμῶν καὶ πλούτου. Ἡ πραγματικότης ὅμως οὐχὶ σπανίως ἀποκλίνει ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον καὶ τὴν ποιητικὴν δικαιοσύνην ἀποδιδομένων ἀνταμοιβῶν ἢ τιμωριῶν.

Ἐπι περὶ τὰ τέλη τοῦ 1840 ἔλατο παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ταχυδρομείου τῆς Καινιγσβέργης γέρον ἐξηντλημένος, ἐμπορευόμενος χαλυβδίνους γραφίδας καὶ κονδυλοφόρους, ἐξ οὗ οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἠγόραζον ἀπὸ εὐσπλαγχνίας. Ὁ γέρον ἐκεῖνος ἦτο ὁ ἐφευρετὴς τῶν πωλουμένων γραφίδων, ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν ἐγένοντο ἑκατομμυριοῦχοι, αὐτὸς δὲ ἐκ τῆς μικρᾶς ἐκείνης πωλήσεως περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του προσέφυλαξεν ἑαυτὸν μόλις ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς πείνης θανάτου!

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)

**

Ὁ κατὰ τὸ 1875 ἀποθανὼν ἀντιπρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἐρρίκος Οὐίλσον ἐπηγγέλλετο ἐναλλάξ τὸν ποιμένα καὶ τὸν γεωργὸν μέχρι τοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ἀλλ' οὐχ ἤττον κατεγίνετο καὶ περὶ τὴν σπουδὴν. Ἀργότερον ἐπηγγέλλετο τὸν σκανδαλοποιόν. Τοσοῦτον δ' ἠδουκίμησεν, ὥστε

οἱ συμπολιταὶ του τὸν ἐξαπέστειλαν εἰς τὴν ἐν Οὐασινγκτὼν Γερουσίαν τῆς Συμπολιτείας. Τῷ 1872 κατὰ τὴν δευτέραν ὑποψηφιότητα τοῦ στρατηγοῦ Γράντ ἐγένετο ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας!

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Ἐκ τῶν τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ.

Ἡ ποίησις ἔχει τρεῖς φάσεις, ὧν ἐκάστη ἀντιστοιχεῖ πρὸς μίαν ἐποχὴν τῆς κοινωνίας· τὴν ᾧδὴν, τὴν ἐποποιίαν καὶ τὸ δρᾶμα. Οἱ πανάρχαιοι χρόνοι εἰσὶ λυρικοὶ, οἱ ἀρχαῖοι ἐπικοὶ καὶ οἱ νεώτεροι δραματικοί. Ἡ ᾧδὴ ἄδει τὴν αἰωνιότητα, ἡ ἐποποιία λαμπρύνει τὴν ἱστορίαν, τὸ δὲ δρᾶμα ἀπεικονίζει τὸν βίον. Ὁ χαρακτήρ τῆς πρώτης ποιήσεως εἶναι ἡ ἀφέλεια, τῆς δευτέρας ἡ ἀπλότης καὶ τῆς τρίτης ἡ ἀλήθεια. Ἡ ᾧδὴ τρέφεται ἐκ τοῦ ἰδανικοῦ, ἡ ἐποποιία ἐκ τοῦ μεγάλου, τὸ δρᾶμα ἐκ τοῦ πραγματικοῦ. Ἡ τριπλῆ αὕτη ποίησις τέλος ἀπορρέει ἐκ τριῶν μεγάλων πηγῶν, τῆς Βίβλου, τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Σαίξπηρ.

Τοιαῦται εἰσὶν αἱ διαφοροὶ τῆς διανοίας ἐκδηλώσεις κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Τοιαύτη ἡ τριπλῆ αὐτῆς μορφή, ἡ τῆς νεότητος, ἡ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας καὶ ἡ τοῦ γήρατος. Εἴτε ἰδιαιτέρως ἐκαστῇ φιλολογίᾳ ἐξετασθῆ, εἴτε πάντων τῶν ἐθνῶν ὁμοῦ, τὸ αὐτὸ παρουσιάζουσιν ἀποτελεσμα· οἱ λυρικοὶ ποιηταὶ πρὸ τῶν ἐπικῶν καὶ οὗτοι πρὸ τῶν δραματικῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ Μακέρβ πρὸ τοῦ Σαπελαίν, ὁ Σαπελαίν πρὸ τοῦ Κορνηλίου· ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ὁ Ὀρφεὺς πρὸ τοῦ Ὁμήρου, πρὸ τοῦ Αἰσχύλου ὁ Ὁμηρος· ἐν τῇ Βίβλῳ ἡ Γένεσις πρὸ τῶν Βασιλειῶν, αἱ Βασιλείαι πρὸ τοῦ Ἰώβ· ἢ, ὅπως ἐν εὐρύτερῳ κύκλῳ ἐκθέσωμεν τὴν σειρὰν ταύτην πασῶν τῶν ποιήσεων, ἡ Βίβλος πρὸ τῆς Ἰλιάδος, ἡ Ἰλιάς πρὸ τοῦ Σαίξπηρ. Ἡ κοινωνία ἀληθῶς ἄδει πρῶτον ὅ τι ὄνειροπολεῖ, εἶτα διηγείται ὅ τι ἐπραξε, καὶ τέλος ἀπεικονίζει ὅ τι σκέπτεται.

Κ^α Α.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΛΙΝΙΟΥ

Ὁ ἰκανώτατος καὶ χρηστός τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς (98 ἕως 117 μ. Χ.), προσπενέχθη πρὸς τε τὴν ὅλην Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἠπίως καὶ φιλανθρώπως, ὡς Πλίνιος ὁ νεώτερος, ὁ ὑπουργὸς καὶ φίλος αὐτοῦ, ἀρκούντως μαρτυρεῖ. Διεσώθη δηλ. ἡμῖν ἐπιστολὴ τις τοῦ Πλινίου, δι' ἧς οὗτος, ὡς ὑπουργὸς, δίδει ὀδηγίαν πρὸς τινα Μάξιμον, ἀποστελλόμενον ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς Ἑλλάδα, ὅπως ῥυθμίσῃ καὶ ἐξομαλίσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐνταῦθα ἐλευθέρων πολιτειῶν, ἐξ ὧν ἦσαν